

(30) ਸਵਾਲ ਨੰਬਰ 2, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਰੈਵੇਨਿਊ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਰਾਏ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੂੰ ਇਹ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦਾ ਜਨਰੇਟਰ ਹਵਾ ਊਰਜਾ 'ਤੇ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ 30% 'ਤੇ ਘਟਾਓ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ; ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਨਹੀਂ।

(31) ਦੋ ਹਵਾਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਸੀ. ਖੀਚੀ ਜੇ.ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਮੈਸਰਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਬਰਸ ਲਿ. ਅਤੇ ਹੋਰ, — ਉੱਤਰਦਾਤਾ

ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1179

31 ਅਗਸਤ, 1998

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 — S. 21(1)-ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 — S.2, ਅਨੁਸੂਚੀ I, ਐਂਟਰੀ 28 — ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਮਿਤੀ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979—ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿਲਾਂ ਦੁਆਰਾ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ—“ਕਪੜਾ ਮਿੱਲਾਂ” ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹਨ—ਨਿਰਮਾਣ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਫਾਈਬਰ — 'ਕਪੜਾ' ਭਾਵੇਂ ਸਿਰਫ਼ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਫੈਬਰਿਕ ਜਾਂ ਸਪਿਨਿੰਗ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ — ਵਿਆਖਿਆ — ਰੱਖੀ ਗਈ, 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਵਿਚ ਧਾਗਾ/ਫਾਈਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਸਿਰਫ਼ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲਾਭ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਣ ਲਈ ਜੋ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਤਪਾਦਨ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ- ਨਾ ਤਾਂ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰੇਗੀ- ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ 21(1) ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਮੁੜ ਖੋਲ੍ਹਣ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ - ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬੁਣਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫੈਬਰਿਕ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 'ਮਟੀਰੀਅਲ' ਜਾਂ ਫਾਈਬਰ ਜੋ ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਫੈਬਰਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਧਾਗਾ ਕੱਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਈਬਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ "ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ" ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(ਪਰਾ 11)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਬਰਿਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਾਗਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪਰਾ 13)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿ 'ਕਪੜਾ' ਵਿਚ ਸੂਤੀ ਧਾਗਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਵਿੱਚ 'ਯਾਰਨ'/'ਫਾਈਬਰ' ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 15 ਅਤੇ 17)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਜਾਂ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੱਲ

"ਇੱਕ ਇਮਾਰਤ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਹੈ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿੱਲ 1 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, 1979, ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(ਪਰਾ 20)

ਚਾਰੂ ਤੁਲੀ, ਡੀਏਜੀ, ਪੰਜਾਬ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਕੁਮਾਰ ਸੇਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ.ਕੇ ਸਿੱਬਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੰਖਿਆ 1 ਅਤੇ 2 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਕਿ ਉਹ "ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ" ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ

23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਇਹ ਤਿੰਨ ਪੱਤਰ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਤੱਥ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।

(2) ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 16 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਯੂਨਿਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 26 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ, ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸਨੂੰ 12 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ ਕੇਂਦਰੀ ਆਬਕਾਰੀ ਨਿਯਮ, 1944 ਦੇ ਤਹਿਤ "ਕਪਾਹ ਦੇ ਧਾਗੇ—ਹਰ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ" ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੰਪਨੀ 25 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ "ਫੈਕਟਰੀਜ਼ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 2(1) ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ" ਹੋਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 22 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੋਰਡ 24 ਜੁਲਾਈ, 1980 ਨੂੰ ਟੈਰਿਫ ਬਿੱਲ 11 ਸਤੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਡੀਜ਼ਲ ਜਨਰੇਟਰ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, - ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 17 ਮਾਰਚ, 1981। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਅਸਲ ਬਿਜਲੀ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ 18 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜੁਲਾਈ, 1981।

(3) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਮਾਰਚ 1981 ਵਿੱਚ "ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਕਪਾਹ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਲਾਟ ਖਰੀਦੀ।" ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਟ੍ਰਾਇਲ ਰਨ ਅਪ੍ਰੈਲ 1981 ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਤਪਾਦਨ 12 ਮਈ, 1981 ਨੂੰ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਬਣੇ ਧਾਗੇ ਨੇ 8 ਜੂਨ, 1981 ਨੂੰ ਇਮਾਰਤ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

(4) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਾਲ 1981-82

ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਮਿਤੀ 18 ਫਰਵਰੀ, 1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਧੂ ਮੰਗ। 99,089 ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 11 ਮਾਰਚ, 1983 ਨੂੰ, ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਆਦਿ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 3 ਫਰਵਰੀ, 1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। "ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਸਮੇਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਕੁੱਲ ਟੈਕਸ" ਰੁਪਏ ਸੀ। 2,80,738.90 ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਰੁਪਏ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਏ ਸਨ। 2,91,281.37 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ 10,542 ਰੁਪਏ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਾਲ 1982-83 ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, — ਮਿਤੀ 19 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਆਰਡਰ ਰਾਹੀਂ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਆਰਡਰ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ 1992 ਦੇ ਐਲਪੀਏ ਨੰਬਰ 1179 ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਬੰਧ P.8 'ਤੇ ਹੈ।

(5) ਸੰਯੁਕਤ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਪੰਜਾਬ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਅਧੀਨ ਆਪਣੀਆਂ ਖੁਦ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਸਹਾਇਕ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਰੋਪੜ ਦੁਆਰਾ 19 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1982-83। 22 ਅਗਸਤ, 1989 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਮਿੱਲ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਸਿਰਫ ਉਹ ਮਿੱਲਾਂ ਜੋ ਇਸ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਿਸ਼ੇ ਭਾਵ ਜੋ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਲਈ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ "ਸੂਤੇ ਨੂੰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਤਬਦੀਲ ਕਰਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਡੀਲਰ ਨੇ ਉਕਤ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਅਧੀਨ ਲਗਾਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ"। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1982-83 ਲਈ 19 ਮਾਰਚ, 1986 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਿੱਲ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਗਈ ਕਪਾਹ 'ਤੇ 4% ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਟੈਕਸ ਲਗਾ ਕੇ ਨਵਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਇੱਕ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - ਇਸਦੇ ਮਿਤੀ 30 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1990 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ। ਦੋ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਅਨੁਸੂਚੀ P.9 ਅਤੇ P.12 ਵਜੋਂ ਜੋੜੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 27 ਨਵੰਬਰ, 1989 ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰੁਪਏ ਦੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। 6,37,439 ਇਸ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 10147 ਆਫ 1990 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮਿਲਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਲੈਟਰਸ ਪੈਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਸਾਲ 1981-82 ਅਤੇ 1983-84 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਹ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਾਂ ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ।

(6) 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਆਈ.ਈ.ਟੀ.ਈ.ਸੀ. ਦੇ ਮੂਲ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 1 ਘੁੰਮਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ P.7 ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"23 ਨਵੰਬਰ, 1979. ਨੰ. S.O.82/PA.46/48/S.5/Amd./79. ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 (1948 ਦਾ ਪੰਜਾਬ ਐਕਟ ਨੰ. 46) ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਸਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਖੁਸ਼ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਆਬਕਾਰੀ ਅਤੇ ਕਰ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ SO 26/PA/46/S.5/72 ਮਿਤੀ 10 ਅਗਸਤ, 1972 ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੋਰ ਸੋਧ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਥਾਤ:-

ਸੋਧ

ਆਈਟਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ, ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸ਼ਾਮਲ

ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਰਥਾਤ:-

“ਅੱਗੋਂ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਪਾਹ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦਰ ਪਹਿਲੀ ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਥਾਪਤ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਵਿੱਚ ਦੋ ਪੈਸੇ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਗਿਣਨ ਲਈ ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ:-

- (i) ਕਿ ਇਹ ਮਿੱਲਾਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੱਕ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ; ਅਤੇ
- (ii) ਕਿ ਇਹ ਮਿੱਲਾਂ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੌਰਾਨ ਖੋਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਕਮਿਸ਼ਨ ਏਜੰਟਾਂ ਰਾਹੀਂ ਧਾਗਾ ਨਹੀਂ ਭੇਜਣਗੀਆਂ।”

(7) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਤੁਲੀ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਕੋਲ ਸਿਰਫ਼ ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ। ਸਪਿਨਿੰਗ ਮਿੱਲ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੰਨਣਯੋਗ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਖੋਪ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਇਹ ਟੈਕਸ ਛੋਟ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ।

(8) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਹੈ। ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਸੀ।

(9) ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਜੋ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਉਹ ਹਨ:-

- (i) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਹੈ?
- (ii) ਕੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ?

ਰਜਿ. : (i)

(10) ਪੀ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ਼ਨ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਨੁਸੂਚੀ B ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ 30 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ "ਸੂਤੀ, ਉੱਨੀ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕਿਸਮਾਂ" ਟੈਕਸ ਮੁਕਤ ਹਨ। ਫਿਰ ਵੀ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ "ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ" ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦੇਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਨਿਊ ਲੈਕਸੀਕਨ ਵੈਬਸਟਰ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ- "ਬੁਣੇ; ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ; ਬੁਣਾਈ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ; ਇੱਕ ਬੁਣਿਆ ਫੈਬਰਿਕ; ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਫਾਈਬਰ।" ਕਾਰਪਸ ਜੂਰੀਸ ਸੈਕੰਡਮ ਵਿੱਚ, 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਦਾ ਵਰਣਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"ਇੱਕ ਨਾਮ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ, ਇੱਕ ਫੈਬਰਿਕ ਜੋ ਬੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬੁਣਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਇੱਕ ਫੈਬਰਿਕ; ਇੱਕ ਬੁਣਿਆ ਹੋਇਆ ਫੈਬਰਿਕ, ਜਾਂ ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ; ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਸਮੱਗਰੀ।

ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਬੁਣਾਈ ਜਾਂ ਬੁਣੇ ਹੋਏ ਫੈਬਰਿਕ ਦੇ ਜਾਂ ਸਬੰਧਿਤ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ; ਬੁਣਾਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਮਿਤ; ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਉੱਨ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਬਰਿਕ ਹੈ; ਕੱਪੜਾ

ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਫੈਬਰਿਕ ਹੈ।"

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਸਮੀਕਰਨ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਬੁਣਾਈ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਫੈਬਰਿਕ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ 'ਮਟੀਰੀਅਲ' ਜਾਂ ਫਾਈਬਰ ਜੋ ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਵੀ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਨਹੀਂ ਚਲਾ ਰਿਹਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬੁਣਾਇਆ ਹੋਇਆ ਫੈਬਰਿਕ ਨਹੀਂ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਿਰਵਿਵਾਦ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਧਾਗਾ ਕੱਤ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਫਾਈਬਰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ "ਬੁਣਾਈ ਲਈ ਢੁਕਵੀਂ ਸਮੱਗਰੀ" ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(12) ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤ ਦੀ ਦਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਦੋਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 21(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੂਓ ਮੋਥ ਐਕਸ਼ਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਇੱਕ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਅਸੈਸੀ ਫਰਮ ਇੱਕ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਨਹੀਂ ਹੈ"। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕੋਈ ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਖੋਜ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਖੋਜ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(13) ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸਦਾ ਮੂਲ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸਾਨ ਨੂੰ ਸਹੀ ਵਾਪਸੀ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣਾ ਸੀ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਕਾਈਆਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਗਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕਪਾਹ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਉਦੇਸ਼ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਬਰਿਕ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਧਾਗਾ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜਿਸ ਲਈ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(14) ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਉਦਯੋਗ (ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਚਿਤ ਹੈ ਕਿ ਯੂਨੀਅਨ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਉਦਯੋਗਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਵੇ। ਉਕਤ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ, ਐਂਟਰੀ 23 'ਕਪੜਾ' ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"23. ਟੈਕਸਟਾਈਲ (ਉਹ ਰੰਗੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਿੰਟ ਕੀਤੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਤਰੱਕੀ ਕੀਤੇ ਸਮੇਤ)

- (1) ਸੂਤੀ ਧਾਗੇ, ਹੌਜ਼ਰੀ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਕਪਾਹ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ;
- (2) ਜੂਟ ਦੀ ਸੂਤੀ ਅਤੇ ਰੱਸੀ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਜੂਟ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ;
- (3) ਉੱਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਜਾਂ iii ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਨ ਦੇ ਸਿਖਰ, ਉੱਨੀ ਧਾਗੇ, ਹੌਜ਼ਰੀ, ਕਾਰਪੇਟ ਅਤੇ ਡਰੱਗਜ਼ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ;
- (4) ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਸਮੇਤ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਰੇਸ਼ਮ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ।
- (5) ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਂ ਸਿਥੈਟਿਕ, ਨਕਲੀ (ਮਨੁੱਖੀ) ਫਾਈਬਰਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ,

ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਰੇਸ਼ਿਆਂ ਦੇ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਹੌਜ਼ਰੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।"

(15) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਇਹ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਕਪੜਾ' ਵਿੱਚ ਸੂਤੀ ਧਾਗਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ।

(16) ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਵੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ 'ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਪਲਾਈ (ਅਸਥਾਈ ਸ਼ਕਤੀਆਂ) ਐਕਟ, 1946 ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ,' ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 'ਕਪਾਹ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1948' ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਾਤਰਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ "ਸ਼ਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਿੰਡਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ" ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ "ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਧਾਗੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।" ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਲਾਜ਼ 20 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ - 3 ਕਲਾਸ ਜਾਂ ਆਰਆਰ ਸਪੈਸੀਫਿਕੇਸ਼ਨਸ ਆਫ ਕਲੋਥੀ ਜਾਂ ਆਰਆਰ ਧਾਗੇ ਜਿਸਨੂੰ ਹਰੇਕ ਨਿਰਮਾਤਾ ਤਿਆਰ ਕਰੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਟੈਕਸਟਾਈਲ (ਕੰਟਰੋਲ) ਆਰਡਰ, 1986 ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਫਿਰ ਵੀ, ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸਨ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ 'ਕਾਟਨ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਆਰਡਰ' ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(17) ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਸਮੀਕਰਨਾਂ ਦੀ ਰਚਨਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਰਥ ਦੁਕਵਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ 23 ਨਵੰਬਰ, 1979 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਤੋਂ ਸਪਿੰਨਿੰਗ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਅਣਉਚਿਤ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਰਥ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਟੈਕਸਟਾਈਲ' ਵਿੱਚ 'ਧਾਗਾ'/ਫਾਈਬਰ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(18) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਰਜਿ. : (ii)

(19) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਇਸ ਰਿਆਇਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਖੋਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਾਗੇ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ?

(20) ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਉੱਪਰ ਦੋਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਸਹੀ ਹੈ ਕਿ ਪਹਿਲਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ 16 ਫਰਵਰੀ, 1979 ਨੂੰ ਇੱਕ ਕੰਪਨੀ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ 26 ਸਤੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਜਾਂ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ ਡੀਲਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟੈਕਸਟਾਈਲ ਮਿੱਲ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਿੱਲ "ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵਾਲੀ ਇਮਾਰਤ ..." ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਨਾ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਕਿਸੇ ਉਤਪਾਦ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕੇਸ ਹੈ ਕਿ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ 1 ਦਸੰਬਰ, 1979 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦਾ ਕੁਨੈਕਸ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨਿਰਮਾਣ

ਕਰਨ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਿੱਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ 31 ਦਸੰਬਰ, 1981 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਤਪਾਦਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿ ਖਰੀਦ ਟੈਕਸ ਦੀ ਰਿਆਇਤੀ ਦਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਿੱਲ ਪਹਿਲੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦਸੰਬਰ, 1979 ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

(21) ਖੋਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੰਤਰ-ਰਾਜੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਧਾਗਾ ਭੇਜਿਆ ਸੀ।

(22) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦਾਅਵਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਰਿਆਇਤ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(23) ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਸੀਂ ਦੇਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 19 ਮਾਰਚ, 1986 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ 'ਤੇ 4% @ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਜੋ "ਧਾਗੇ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ। ਖੋਪ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ/ਸਾਬਕਾ ਰਾਜ ਏਜੰਟ ਆਇਆ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਇੱਕ ਸੰਭਵ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਸੀ। ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਟੈਕਸਿੰਗ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਇੱਕ ਸੰਭਾਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਣਉਚਿਤਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਖੋਲ੍ਹਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਲਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਸੀਂ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਜ਼ਕਦੇ ਹਾਂ।

(24) ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(25) ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਤਿੰਨੋਂ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਲੀ ਗੁਪਤਾ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ.

ਗੁਰਪਾਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਠਾਮ

ਜਗਨ ਨਾਥ ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1995 ਦਾ *FAO* ਨੰ. 1730

25 ਜਨਵਰੀ, 1999

ਮੋਟਰ ਵਹੀਕਲ ਐਕਟ, 1988—ਬੱਸ ਓਵਰਲੋਡ—ਕੰਡਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਯਾਤਰੀ ਨੂੰ ਬੱਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਧੱਕਿਆ—ਮਾਲਕ ਦੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ—ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬੱਸ ਦੇ ਓਵਰਲੋਡ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬੀਮਾ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਉਦੋਂ ਹੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਉਸਦਾ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਤੀਜੀ ਧਿਰ ਦਾ ਹੱਕ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਸਥਾਪਤ ਹੋ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਯਾਤਰੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਡਕਟਰ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਬੱਸ ਵਿੱਚੋਂ ਧੱਕਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਾਲਕ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਅਣਗਹਿਲੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਲਈ, ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਮੁਆਵਜ਼ਾ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲਕ ਦਾ ਉਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੀਮਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਬੀਮਾਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਤੋਂ ਮੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਕੁਝ ਵਾਧੂ ਯਾਤਰੀਆਂ ਦੇ ਬੱਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੮)

ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਪੀ.ਐਸ.ਧਾਲੀਵਾਲ

ਐਚ ਐਸ ਗਿਆਨੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 9 ਲਈ

ਨਿਰਣਾ

ਜਵਾਹਰ ਲਾਈ ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.

(1) 1 ਅਗਸਤ, 1989 ਨੂੰ ਧਰਮਪਾਲ ਆਪਣੀ ਪਤਨੀ ਸ੍ਰੀਮਤੀ ਸ. ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਵੀ ਬੱਸ ਨੰਬਰ ਪੀ.ਯੂ.ਸੀ.-4717 ਵਿੱਚ ਸਵਾਰ ਹੋਈ। ਉਸ ਨੇ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਜਾਣਾ ਸੀ